

DECIZIE

03 octombrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul Civil și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău**

Compus din:
Președintele ședinței
Judecătoria

L.Bulgac
G.Dașchevici și S.Gîrbu

examinând recursul declarat de S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L., prin intermediul avocatului XXXXXXXXXXXX, împotriva încheierii Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 30 mai 2017, prin care s-a refuzat în confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere încheiată în S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. și S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. -

constată:

La data de 25 aprilie 2017, S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L., solicitând confirmarea tranzacției din 01 ianuarie 2017 și eliberarea titlului executoriu.

În motivarea cererii, S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. a indicat că, la data de 03 ianuarie 2017, în calitate de creditor, a încheiat cu S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L., în calitate de debitor, tranzacția de împăcare prin mediere în prezența mediatorului XXXXXXXXXXXX. În baza tranzacției, părțile au stabilit că, debitorul are o datorie scadentă de 1 411 116, 75 lei față de creditor, ce reiese din contractul de vânzare-cumpărare nr. 381 din 20 aprilie 2016. La pct. 3.1 al tranzacției se prevede că, debitorul s-a obligat să achite datoria cel târziu pînă la data 3 aprilie 2017, însă, debitorul nu a achitat creditorului datoria în condițiile stabilite de tranzacție.

Indică S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. că, în conformitate cu art. 33 alin. (1) al Legii nr. 137 din 03 iulie 2015 cu privire la mediere, tranzacția este obligatorie pentru părți și se execută benevol în termen de 20 de zile, dacă părțile nu au stabilit altfel. La alin. (2) lit. a) celuiiași articol se prevede că, tranzacția încheiată în afara procesului civil poate fi executată silit în urma confirmării de către instanța de judecată în condițiile Codului de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 26 mai 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea administratorului insolvenței S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. - XXXXXXXXXXXX cu privire la suspendarea procedurii de confirmare a tranzacției prin mediere și eliberarea titlului executoriu, iar prin încheierea din 30 mai 2017, a fost refuzată cererea S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere și eliberarea titlului executoriu, ca fiind neîntemeiată.

Împotriva încheierii instanței de fond, la data de 14 iunie 2017, a depus recurs S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L., prin intermediul avocatului XXXXXXXXXXXX, solicitînd casarea încheierii recurate și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de confirmare a tranzacției.

În motivarea recursului, S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. a indicat că, instanța de fond nu a făcut referire nici la unul din temeiurile expres prevăzute de lege pentru refuz în confirmarea tranzacției de împăcare, ori, potrivit art. 489 al Codului de procedură civilă, judecătoria refuză confirmarea tranzacției dacă aceasta contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesul societății sau ale statului sau a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere”. Astfel, judecătorul era în drept să refuze confirmarea tranzacției numai pentru temeiurile expres prevăzute de lege. Potrivit art. 489 al Codului de procedură civilă, intentarea procedurii de insolvență a debitorului nu constituie temei de refuz al confirmării tranzacției încheiate prin mediere. Mai mult, încheierea contestată conține concluzii privind faptul că conținutul tranzacției este ilegal, încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesul societății sau ale statului. Unicul motiv de refuz fiind că, potrivit prevederilor art. 140 al Legii insolvenței creanțele creditorilor se înaintea instanței de insolvență.

Indică recurentul că, procedura de confirmarea tranzacției este o procedură simplificată care nu presupune examinarea unui litigiu de fond. Părțile au soluționat definitiv disputa dintre ele la data încheierii tranzacției, în speță - 03 ianuarie 2017, adică cu mult înainte de data intentării procedurii de insolvență. Potrivit art. 33 al Legii medierii, tranzacția dintre părți este obligatorie pentru acestea din data întocmirii și urmează a fi executată benevol în termen de 20 zile sau pînă la data stabilită de părți. În speță părțile au convenit executarea benevolă a tranzacției pînă la data de 03 aprilie 2017. Intimatul nu a executat benevol tranzacția fapt pentru care creditorul s-a adresat instanței de judecată. Or, potrivit art. 33 alin. (2) al Legii medierii, dacă tranzacția încheiată în cadrul unui proces de mediere, care a avut loc în afara procesului civil, nu este executată benevol, pentru a fi executată silit, aceasta poate fi, după caz confirmată de către instanța de judecată în condițiile Codului de procedură civilă. Astfel, pentru a respecta formalitatea legală creditorul s-a adresat instanței de judecată pentru confirmarea tranzacției încheiate, ori, confirmarea tranzacției nu este o înaintare de creanță. Părțile au rezolvat deja litigiul dintre ele cu privire la datorie, iar tranzacția este executorie din data întocmirii acesteia. Unicul impact al intentării procedurii de insolvență asupra tranzacției de confirmare ar fi fost faptul că încheierea de confirmare se înaintea spre executare în procesul de insolvență și nu executoriu de judecată.

Invocă S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. că, concluzia instanței de fond este contradictorie cu circumstanțele importante de soluționare a cauzei. Potrivit art. 79 alin. (2) a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cauzele cu privire la bunurile din masa debitoare în care debitorul este pîrît și care sunt pendinte la data intentării procedurii de insolvență pot fi preluate de administrator/lichidator sau de creditor dacă ele se referă la: a) separarea unui bun din masa debitoare; b) executarea creanțelor garantate; c) obligațiile masei debitoare. La caz în instanța de fond a respins cererea de suspendare a cauzei a administratorului de insolvență, motivată în baza prevederii expuse mai sus considerînd că este competentă de a examina în continuare cauza de confirmare a tranzacției. În situația respectivă, instanța de fond confirmat și a susținut poziția că, procedura de confirmare a tranzacției este una specială și nu se consideră o procedură contencioasă în cadrul căreia se soluționează un litigiu cu privire la masa debitoare. Însă, în pofida faptului dat, la adoptarea încheierii contestate instanța de fond ajunge la o concluzie contradictorie, invocînd că, cererea de confirmare a tranzacției se referă la masa debitoare și trebuie să fie examinată de instanța de insolvență.

Susține recurentul că, instanța de fond a aplicat eronat art. 5 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012. Astfel, în vederea fundamentării concluziei sale, instanța de fond a pus la baza adoptării încheierii contestate prevederile art. 5 alin. (2) al Legii nr. 140 din 20 iunie

regulamentului Concilierii Sale, instanța de fond a pus la baza adoptării încheierii contestate prevederile art. 5 alin. (2) al Legii nr. 147 din 27 noiembrie 2012. Procedura de confirmare a tranzacției este o procedură specială prevăzută în Codul de Procedură Civilă în Capitolul XLV, separat de dispozițiile care reglementează procedura de examinare a litigiilor de judecată. În cazul confirmării tranzacției de împăcare, instanța de judecată nu se expune asupra unor pretenții patrimoniale asupra masei debitoare a debitorului. Astfel, instanța de fond a stabilit greșit raportul iuridic dintre părți, a încălcat procedura de examinare a confirmării tranzacției și a soluționat cererea S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. în baza dispozițiilor legale care nu este aplicabilă cauzei. Confirmarea tranzacției nu va permite S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. să execute individual creanța din masa debitoare a S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L., totuși va asigura dreptul de validare a creanței existente în cadrul procesului de insolvență.

Consideră S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. că, concluzia instanței precum că, odată cu intentarea procedurii de insolvență creanțele creditorilor se înaintează instanței de insolvență nu este pertinentă în cauza dată. Or, nu există un litigiu cu privire la creanță, datorie, masă debitoare. În circumstanțele respective, prin refuzul în confirmarea tranzacției de împăcare prin mediere instanța de judecată a admis încălcarea gravă a prevederilor legale la adoptarea încheierii contestate.

Examinând recursul, verificând corectitudinea aplicării de către prima instanță a normelor de drept procedural, Colegiul consideră recursul fondat și pasibil de admitere, cu casarea încheierii instanței de fond și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii privind confirmarea tranzacției și eliberarea titlului executoriu. La această concluzie instanța de recurs a ajuns, reieșind din următoarele rațiuni.

Potrivit art. 427 lit. c) CPC al RM, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

În conformitate cu art. 489 alin. (3) Cod de procedură civilă „Judecătorul refuză confirmarea tranzacției dacă aceasta contravine legii și încălcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului sau dacă a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere”. Prin prisma prevederilor legale enunțate supra, Colegiul reține că, temeiurile de refuz în confirmarea tranzacției sunt exhaustiv prevăzute de lege, respectiv, temeiul la care face trimitere instanța de fond, și anume intentarea procedurii de insolvență nu constituie motiv de refuz al confirmării tranzacției de împăcare.

Capitolul XLV al Codului de procedură civilă reglementează procedura confirmării tranzacției ca fiind una simplificată, ce nu necesită examinarea cauzei în fond, litigiul între cele două părți fiind soluționat anterior la data de 03 ianuarie 2017, - dată la care a fost încheiată tranzacția de împăcare (f.d.6). Încheierea emisă de instanța de fond în acest sens Colegiul o consideră nefondată, iar recursul – întemeiat.

În contextul celor expuse, potrivit art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă al RM, Colegiul Civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

DECIDE:

Admite recursul declarat de S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L.

Casează încheierea Judecătorei Chișinău (sediu Centrul) din 30 mai 2017 și emite o nouă încheiere prin care:

Admite cererea S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. cu privire la confirmarea tranzacției și eliberarea titlului executoriu.

Confirmă tranzacția de împăcare, încheiată între S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. și S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. la data de 03 ianuarie 2017, cu următoarea condiție:

- S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. se obligă să achite S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. datoria, suma în mărime de 1 411 116, 75 (un milion patru sute unsprezece mii și șaisprezece lei) 75 bani.

- Datoria se achită în contul bancar al S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L., prin transfer bancar.

- S.C. „XXXXXXXXXX” S.R.L. nu va aplica penalități sau dobânzi de întârziere în cazul achitării datoriei până la data de 03 aprilie 2017.

Dispune eliberarea titlului executoriu.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

L.Bulgac

Judecătorii

G.Dașchevici

S.Gîrbu